

MARKO KREMŽAR

ZAKLADNICA DRUŽINSKEGA SPOMINA

Junjska razmišljanja

Junij, mesec spomina na pomorjene domobrance, spomina na junake in na mučence, spomina na vse skrite, tihe, nepoznane žrtve komunistične revolucije v Sloveniji. Ta nepozaben in v svoji strašni resničnosti mogočen spomin je prva desetletja obdajal črni pajčolan žalovanja. Polagoma je črna dobivala modre odtence upanja. Ko mineva petinpetdeset let od velike morije pa opazimo, da je postal spomin ves bel, svetel, bleščeč. Minil je veliki petek, minila velika sobota, zgodovinski spomin postaja veličastno jasen v luči, ki jo izžarevata slava zvestobe in veselje Vstajenja.

Narodi pred spomeniki svojih junakov ne žalujejo. Ponosni so nanje. Cerkev ne žaluje ob spominu na mučence. Hvaležna jim je, veseli se z njimi, priporoča se jim. Tudi v našem junijskem spominjanju hvaležnost, ponos in veselje polagoma nadomeščajo naravno žalovanje. Slava junakov traja in blaženost mučencev ne mine, medtem ko je žalovanje za kristjana le časen izraz človeške narave.

Nekdanji rablji in njih dediči nam očitajo, da gojimo maščevalnost. Vemo, da to ni res. Niti v letih največje žalosti nad

pomorjenimi in preganjanimi žrtvami komunistov nismo klicali po maščevanju. Spomin na junake in na mučence ni bil nikdar onečastjen s strastjo maščevalnosti. Njim, ki so se bojevali za pravico, njim, ki so iz zvestobe Bogu in narodu darovali svoja življenja, nismo nikdar storili krivice s tem, da bi ob spominu nanje gojili maščevalnost.

Želimo, da bi se vsi, ki so krivice prizadevali, spokorili. Kesamo se tudi svojih napak. Že več kot pol stoletja sprejemamo kot svoje besede, ki jih je 1. avgusta 1945 zapisal škof dr. Gregorij Rožman v pismu Piju XII, da so se „nekajkrat tudi od strani protikomunističnih borcev mere nezadostnih varnostnih ukrepov in zapovedi krščanske ljubezni prekoračile, kar sami zelo obžalujemo.“ Res, vse svoje med revolucijo storjene moralne prekrške obžalujemo ter prosimo Boga in bližnje zanje oproščenja, vendar se za pričetke bratomorne revolucije, za množične moritve po njej ne moremo opravičevati, ker jih nismo zakrivali. Lahko jih le odpuščamo. Kot kristjani vemo, da moramo odpuščati, kot so odpuščali junaki, ki so iz dna kraških jam

Nad. na 2. str.

Papeževa kapela Mati Odrešenika, mozaiki delo patra Marka Rupnika

Problemom ni videti konca

Kot smo pričakovali, se stare sile - „bivši“ komunisti in razni tedanji in sedanji protežiranci na noben nočejo ločiti od oblasti, ki so jo najprej nad petdeset let z diktaturo in nato deset let z „demokracijnim“ zavajanjem držali trdno v oblasti.

Najprej se je razvila velika borba za predsednika vlade, ki jo je končno dobil za en glas dr. Andrej Bajuk. Moral je poslušati besede kot „tujec“, „Argentinac“, „dezerter“, „iz profašistične emigracije“ itd.

Tedaj pa se je pričela nova borba: borba za ministre. Levičarji so vedeli, da brez ministrov predsednik izgubi mandat. In so se potrudili, da so Bajuku odbili ministre. Najprej so odklonili ministre na tistih komisijah, kjer so imeli večino, brez prave obrazložitve ali logike. Na skupni seji pa se je razvila spet nova borba, ki je sedaj prerasla parlament in sega na sodnijsko področje ter ji še ni videti konca.

V prvem krogu glasovanja je predsednik parlamenta Janez Podobnik po mnenju volilne komisije, kjer so polovico članov imeli pomladniki, izjavil, da je za Bajukove ministre volilo 45 poslancev, proti njemu 44, za en glas pa se niso mogli zediniti, kaj hoče, zato so izvedli nove volitve. In v teh voltvah je bil parlament razdeljen spet 45:45 kot pred leti, ko je nato levica kupila Pucka in izvolila Drnovška.

In kaj zdaj? Po pravilniku lahko v desetih dneh Bajuk vloži novo - ali staro - listo in se glasovanje ponovi.

GLASOVANJE PROTI PRAVILNIKU

A tu je počila bomba. Pomladniki so končno uvideli, da so jih pri glasovanju potegnili za nos. Niso prej dobro pogledali pravilnika glasovanja. V vseh pravnih državah po svetu - in tudi po pravilniku slovenskega parlamenta je namreč za veljavnost glasovnice treba, da je nedvoumno in jasno izpolnjena po veljavnih pravilih in brez dodatkov. Če se kaj takega pripeti, je glasovnica proglašena za neveljavno. In to se je zgodilo pri tem glasovanju. Ne samo ena, pravijo da sta bili dve glasovnici, ki sta najprej imeli obkroženo besedico **za**, nato pa to prečrtano in nato obkroženo besedico **proti**. Tako sta torej glasovnici neveljavni in rezultat bi se moral glasiti 45 za Bajuka, 43 proti in dve neveljavni, s čimer bi bili ministri potrjeni. (Lahko je tudi kaka „skrita“ roka na dveh glasovnicah prečrtala obkrožitev **za** in obkrožila na novo **proti**?)

Ni jasno, kako da se nihče ni zbrihal in to ugotovil. Brez opazke ali protesta so šli pomladniki v drugi krog in ga izgubili.

Ko je sedaj to spoznanje prišlo na dan, je takoj dr. Andrej Bajuk in vseh 17 ministrov, ki so bili na ta način oškodovani, prijavilo tožbo na vrhovno sodišče, da proglasi izid prvega glasovanja 45:43 z dvema neveljavnima glasovnicama za legalen in obvezujoč in da drugega razveljavi in preklicuje. Tako bi bila Bajukova vlada potrjena.

Vrhovno sodišče je sprejelo tožbo in se odločilo, da jo takoj vzame v pretres, kajti

v desetih dneh mora Bajuk vložiti novo listo ministrov v primeru, da mu sodišče ne ugotovi.

Pomladniki so za podkrepitev svoje pritožbe to dopolnili z dokumenti iz sprejemanja tega poslovnika pred leti, od koder se jasno vidi, kaj je zahtevano za veljavnost glasovnic.

Drnovškovi liberalci pa so takoj pripomnili, da če sodišče ugotovi Bajuku, se bodo tudi oni priotožili, češ da je bilo glasovanje o Drnovškovem padcu javno, zato proti paragrafom in tako nično. Pa smo spet na začetku. In konca ni videti.

Govoriti se začneja, da je premalo časa za predčasne volitve in da če Bajuk ne pride na vlado, bi se morda Drnovšek spet „žrtvoval“ in povedel svojo vlado do novembra do rednih volitev. S tem bi tudi levičarji ne izgubili poslanskih plač, in bi čez pol leta volili spet po starem sistemu in morda oni spet dobijo volitve, s podkupovanjem ali zavajanjem ali kako drugače.

V MODI SO PREROKOVANJA

Kaj se lahko zgodi na sodišču? Več je možnih odgovorov, precedenta pa ni. Zato je nemogoče odgovoriti. Nekaj poskusov:

1. Sodišče se izreče za nepristojno, češ da je edini sodnik dejanj parlamenta sam parlament. (Tako je v Argentini)
2. Sodišče lahko ugotovi, da so pomladniki s tem, ko niso protestirali takoj po prvem krogu in so mirno šli v drugega, sami priznali veljavnost volitev.
3. Potrdi veljavnost osporavanih glasovnic in prizna veljavnost prvega in drugega kroga.
4. Prizna neveljavnost glasovnic, tako prizna izvolitev Bajukovih ministrov, in razveljavi drugi krog.
5. Morda pa se spomnijo še česa drugega.

ŠKOFOVSKO POSVEČENJE

V cerkvi Marije Pomočnice kristjanov na Rakovniku je bil 24. maja v škofa posvečen Stanislav Hočevar, ki ga je papež 25. marca letos imenoval za novega beograjskega nadškofa koadjutorja. Glavni posvečevalec je bil apostolski nuncij v Sloveniji Edmond Farhat, sopsosvečevalca pa ljubljanski nadškof Franc Rode ter beograjski nadškof Franc Perko. Na slovesnosti je bilo navzočih tudi več hrvaških škofov - med njimi zagrebški nadškof Josip Bozanič -, pa škofje iz ZR Jugoslavije, številni redovni predstojniki ter predstavnik Srbske pravoslavne cerkve v Sloveniji, paroh Peran Boškovič. Cerkev so dodobra napolnili tudi verniki, tako da so mnogi dogajanje spremljali prek velikega zaslona pri lurski votlini nad cerkvijo.

Hočevar je za svoje škofovsko geslo izbral misel „Služite Gospodu z veseljem“.

**NEDELJA, 4. JUNIJA, OB 16. URI V SLOVENSKE HIŠI
DOMOBRANSKA PROSLAVA**

Naša skupnost živi

V četrtek 18. maja je bil redni sestanek sanmartinske zveze Žena mati, vodila ga je ga. Ančka Podržaj.

V soboto 20. maja, je v Slovenski hiši Slovenska kulturna akcija priredila kulturni večer, na katerem so predvajali dokumentarni film iz Slovenije z naslovom „Življenje in delo Bare Remec“.

Isti večer je mladina Slomškovega doma priredila ples, sodelovali so skupina Max, disk jockey ter „Štirje fantje špilajo“.

21. maja je bila v San Martinu celodnevna prireditev praznovanja 40-letnice Slovenskega doma San Martín. Dopoldne je bila sv. maša v zavodu Srca Jezusovega. Daroval jo je delegat prelat Jože Škerbec. Po skupnem kosilu je bila v dvorani akademija s prikazom „Slovenija, moj dom brez mej, ker nosim te s seboj“. Slavnostni govor je imel Anton Paulič. Sledila je prosta zabava ob veselih melodijah.

V soboto, 27. maja, je bil dan duhovnosti za dijake srednješolskega tečaja ravn. Marko Bajuk.

Isti dan je SDS -Argentina (Janševa stranka) imela v Slovenski hiši redni 3. občni zbor stranke. Na programu je bil sprejem novih članov, sledilo je poročilo izvršnega odbora, nato pa so bile volitve novega izvršnega in nadzornega odbora.

V nedeljo, 28. maja je bilo žegnanje v cerkvi Marije Pomagaj. Pri slovesni sv. maši za žive in rajne dobrotnike cerkve Marije Pomagaj in ob somaševanju dušnih pastirjev je pel mladinski pevski zbor iz Slomškovega doma. Po slavnostnem kosilu so bile pete litanije Matere božje. Kakor vsako leto, se je tudi letos udeležilo prireditve veliko naših rojakov.

Isto nedeljo je bilo po vseh naših verskih središčih pri nedeljski maši darovanje za cerkev Marije Pomagaj.

Tisk. ref. Zedinjene Slovenije

Zakladnica...

Nad. s 1. str.

vzdihovali: „Gospod, odpusti jim...“. Za isto milost prosi Boga že desetletja tudi skupnost preživelih.

Vemo, da bo nekoč resnica o dogajanju v Sloveniji v času vojne in komunistične revolucije ter v desetletjih, ki so ji sledila, poznana vsem in da bo žrtvam priznana čast, ki jo zahteva pravica. Upamo, da bodo to storili rojaki. Trdno pa verujemo, da je Bog, naš skupni Oče, v svojem neskončnem usmiljenju končni porok pravičnosti. Vanj zaupamo.

Ne smemo živeti zaverovani v preteklost. Gledati moramo naprej in se soočati z izzivi novih časov. Vendar pogled naprej je tem jasnejši, čim bolj ga bistri spomin. Ko stopamo po novih stezah sedanosti in tipamo v skrivnostno prihodnost, si svetimo z lučjo spomina. Zato ljudje od nekdanjih postavljajo spomenike, se poglobljajo v zgodovino in Cerkev se vedno znova spominja. Zgledi velikih ljudi, poznanje pomembnih dogodkov, olajšajo človeku in družbi iskanje novih, dobrih smeri.

Pri nas žrtve komunistične revolucije še nimajo spomenikov, komaj imena na črni pokopališčnih ploščah. Pri nas spomin na pomorjene junake in mučence ni ohranjen v šolskih knjigah in v uradni zgodovini je še vedno pomešan z lažjo. V družbi, kjer ni spomenikov iz marmorja in bron, je spomin ohranjan predvsem v srcih ljudi. Kjer pravega spomina na preteklost ne gojijo v šolah in ustanovah, je ta zaupan pripovedi mater in očetov. Zgodovina se ne hrani le iz znanosti strokovnjakov. Živi in raste iz družinske tradicije, o kateri šepetajo matere še ne rojenim otročičem in o katerih pravijo očetje svojim hčeram in sinovom.

Zgodovinski spomin na dobo revolucije in na čas po njej je še vedno zaupan slovenskim družinam. Že nad pol stoletja ga hranijo v svoji sredi družine beguncev in zdomcev, pa tudi družine v domovini, ki so ga obvarovale v časih preganjanja. Za dragoceno dediščino, ki jo predstavlja spomin na ljudi in na dogodke, o katerih uradna zgodovina molči ali laže, so družine odgovorne pred svojimi rajnimi pa tudi pred tistimi, ki še niso rojeni. Ne le zase, zanje in za vse narodno občestvo hranijo eno najdragocenejših izkustev, ki jih je doživel in preživel slovenski rod. Zanje čuvajo v svoji sredi spomin na plemenite odločitve, na izredna junaštva, na neuklonljivo vero prednikov, pa tudi na strahotne

posledice zmote.

Vsaka naša družina ima svojo dragoceeno zgodbo. Osvežiti si jo mora, v kolikor bi v teku let obledela; če treba, naj jo izkoplje izpod kupa naplavin, ki so jih nakopičila leta, da bo vreden dar rodu, ki prihaja. Otroci, vnuki in pravnuki naj bi zgodbo svojega rodu spoznavali s srcem in z razumom iz pripovedi staršev. Dolžnost starejših je, da zapišejo in posredujejo novemu rodu svoja in svojih dragih izkustva. Življenje nam je bilo ohranjeno in podarjeno, ne le v naše dobro, marveč tudi da zapišemo, kar smo slišali in doživeli. Poklicani smo, da smo priče. Odgovorni smo za delček spomina, ki nam je bil zaupan, da ne utone v morju pozabe. Zgodovinski spomin je podoben mozaiku. Ni razpoznaven, če preživeli ne vložijo vanj vsak svojega drobnega kamenčka, zapisane pripovedi, ki je del celotne resničnosti. Tudi drugi in tretji rod nimata pravice, da bi pričevanje svojih prednikov zanemarila. Le zapisano bo našlo slej ali prej mesto v zgodovini Slovencev.

V skupnosti, v tisku in na junijskih proslavah se spomin utrjuje, se krepi za vest, se izrekajo hvaležnost, priznanje in občudovanje, vendar ta potrebni, a splošni spomin dobiva konkretnost le v družinah. V družinah dobijo junaki ime in priimek. V družini postane mlademu rodu junaštvo osebna lastnost in mučeništvo dosegljiva krepost. V družini raste iz živega spomina upravičen, zdrav - ponos.

Študija Martina Breclja

Pri založbi Mladika je izšla študija Martina Breclja o filozofski misli Dušana Pirjevca. Avtor, rojen v Argentini in ki je svoje otroštvo preživel med nami, je študijo z naslovom *Revolucija in katarza* s podnaslovom *Filozofska misel Dušana Pirjevca* (Rivoluzione e catarsi - Il pensiero filosofico di Dušan Pirjevec) uokviril v sodobne filozofske težnje. Knjiga na 350 straneh s številno biografijo temelji na dizertaciji, ki jo je avtor zagovarjal na tržaški univerzi pred dvema letoma.

Dušan Pirjevec je svojo misel, predvsem kot literarni teoretik, vodil do postmetafizičnega sveta z izvirnimi pogledi na ontologijo, etiko, estetiko in teologijo, zlasti v svojem pojmovanju bistvenih značilnosti romana, ki so zanj tipičen primer ustvarjalnosti „metafizične dobe“.

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerit

Gospodarstvo je pravladalo ta teden nad politiko in sociologijo. Seveda so vsi trije pogledi trenutno tako pomešani, da jih ni mogoče jasno ločiti. A to kaj malo briga državne uslužbence, ki bodo prizadeti in nemočni gledali, kako jim neusmiljeno manjšajo plače.

POD PRITISKOM

Trdijo, da je te dni predsednik De la Rúa zaupal ožjemu sodelavcu, da „to ni vladanje, o katerem sem sanjal“. V nedeljskem jutranjiku pa je v posebnem intrevju izrazil namen, naj bo „to zadnji napor“, ki ga vlada nalaga družbi.

Očividno je politična teorija prepustila mesto gospodarskemu pragmatizmu. Ne moremo drugače razložiti zadnjih ukrepov vlade, ki je prišla na oblast pod oznako (in po obljubah) socialne pravičnosti. Kaj je vzrok te spremembe? Pristisk stvarnosti, osredotočen v mednarodnih finančnih forumih (predvsem FMI - Mednarodni denarni sklad) in domačih številkah, ki kažejo da je državni proračun tako deficiten, da resno ogroža gospodarsko stabilnost države.

Če je s prejšnjo davčno reformo vlada prizadela privatno dejavnost, so bili zadnji ukrepi bistveno namejeni navznoter državne strukture. Prizadeti so bili državni uslužbeneci, katerih plače presegajo 1.000 pesov (dolarjev) mesečno. Znižali jim bodo plače med 8 in 10 odstotkov. Pravzaprav bo to indirektno znižanje. V tem sorazmerju jim bodo povišali plačevanje pokojninskega sklada, katerega bo rešena država.

To ni prvi tvornosti poizkus. Nekaj podobnega je ukrenil že bivši predsednik Menem, a je moral ukrep preklicati na odločbo sodišča, ker je prepovedano znižati plače. De la Rúa je stvar legalno zastavil drugače in si predhodno zagotovil, da bo sodna oblast ukrepe potrdila. Vendar se vrhovno sodišče do sedaj še ni izreklo.

S temi ukrepi bodo prizadeti uslužbeni ministrstev vseh uradov, raznih avtonomnih državnih ustanov, pravosodne oblasti, sodnih ustanov in vojaških organizmov. Izvzeti so le sodniki. Vse skupaj je prizadetih 135.810 oseb. Ne bo pa ukrep prizadel drugih 122.804 državnih uslužbencev, ker so njihove plače manjše od 1.000 pesov.

Seveda bo država uvedla prihranke tudi drugje: tako bo zmanjšala podporo univerzam med 7 in 15 milijonov, ne bo podpore filmski dejavnosti in drugim sličnim ustanovam. Skupno vlada upa prihraniti letno kakih 800 milijonov dolarjev.

ŠIROK POSEG

Te in podobne ukrepe bo spremljalo slično postopanje v notranjosti države. Na posebnem sestanku med vlado in guvernerji so ti pristali na ta megakirurški poseg. A obenem so zahtevali, da naj se ne zmanjša, marveč še ojači socialna podpora, ki jo vlada nudi opustošeni notranjosti. To pa je neke vrste protislovje.

Izid iz te zagate naj bi predstavlja preureditev smeri državnih fondov. Sedanja vlada je našla državo pogreznjeno v velik kaos. Zato je pripravila zakonske osnutke za preureditev državne strukture in tudi davčne uprave. Obe zakonski besedili še čakata v parlamentu na zadevno obravnavo. In kljub temu, da ima vsaj v poslanski zbornici večino, vlada ne more prodreti, ker je v lastnih vrstah nezadovoljstvo s takim postopanjem. Pač nasprotje med teorijo in pragmatizmom, ki smo ga prej omenili.

Ena kočljivih, a tudi žgočih točk so poslanske plače v nekaterih provincah. To je pa resnično pravi festival nestvarnosti. Nekateri provincijski poslanci imajo trikrat višje plače kot njihovi državni kolegi. Zato je vlada predložila idejo zakona, ki naj omeji te

dohodke na tak način, da provincijski parlamentarci v nobene primeru ne bi prejeli višjih plač kot pa državni poslanci in senatorji. Ideja je, da bi provincijske plače poslancev predstavljale 70% plače državnega poslanca. Seveda bo vse skupaj težko nadzirati, ker imajo poslanci poleg redne plače še dodatke, doklade, voznino, nagrade itd, kar vse nudi možnost zakrivanja realnih dohodkov. Treba bi bilo vse „pobeliti“ in v tem kaosu narediti red.

Stvarno gledano so vsi ti ukrepi le krpe na ponošeni obleki. A vlada vsaj kaže voljo vzpostaviti nekoliko reda, kar je prvi korak k stvarni ureditvi. Da to razumejo tudi finančni domači in tuji krogi, je razvidno iz dejstva, da od same napovedi ukrepov vrednost raznih državnih bonov na borzi nenehno raste. Prav tako so pozitivni odmevi iz Mednarodnega denarnega sklada, katerega misija bo prav te dni prihitela v Buenos Aires, da bo nadzirala izvajanje dosedanjih obljub.

AKCIJA IN REAKCIJA

Jasno je, da vsa ta revolucija ni naletela na prijazen odmev med uslužbenci, še manj pa med sindikalisti. Uradna (umirjena) CGT razpravlja o izvedbi splošne stavke, opozicionalni del sindikalizma pa je že napovedal protestno manifestacijo za to sredo, ko nas obišče misija Mednarodnega denarnega sklada. Namen je izraziti nejevoljo in odklon zadnjih ukrepov in zlasti plačevanja težkega zunanjskega dolga.

Tu pa smo bili lahko pričča zanimivemu pojavu. Cordobski nadškof stari kardinal Primata, ki je predsednik škofijske komisije za socialno pastoralko, je javno izrazil solidarnost s tem položajem in z manifestacijo. Nasprotno pa je menil drug član te komisije in ki je bil do nedavno predsednik argentinske Caritas, škof iz Zarate mons. Rafael Rey. Rekel je da ta izjava pomeni le podporo sindikalistom, ki „so zadnjih deset let molčali spričo vseh pritiskov FMI“. Menil je, da „že dolga leta prestajamo revščino in zapostavljanje“ in da ni prav metati krivdo na sedanjo vlado, v jasnem namigu, da so peronistični sindikati mirovali pod Menemom, sedaj pa nasprotujejo radikalnemu predsedniku. Trdil je tudi, da sindikalistom dejansko „ni mar ne za delavce ne za brezposelne“.

IN POLITIČNO OZADJE?

Vlada ima ob vsem težavnem položaju le neko zadoščenje. Večina guvernerjev, tudi peronističnih, ji frontalno ne osporavajo. Še več, pretekli teden je bivši predsednik Menem končno sklical Svet peronistične stranke, kateremu predseduje. Doživel je več porazov. Prvi: manjkali so glavni veljaki, guvernerji provinc Buenos Aires, Cordoba in Santa Fe. Sploh je bilo od štirinajst peronističnih guvernerjev prisotnih le šest. Druga spotika: tudi prisotni guvernerji niso soglašali s kritično izjavo na sedanjo vlado, ki jo je predlagal Menem. Razlog temu je, da so po eni strani precej odvisni od državnih fondov, po drugi pa sami jasno vidijo, da v tem položaju ni drugega izhoda. Zato je pa Menem osebno bolj ostro napadel Povezavo in v neke vrste amenziji izjavil, da so „z davčnim udarcem poteptali deželno“.

A verjetno je bil zanj najhuši poraz to, da prisotni niso potrdili njegovega načrta sklica volitev za novo vodstvo stranke. Njegov mandat zapade leta 2002. Boji se, da takrat morda ne bi imel več istega vpliva (ta nenehno upada). Če bi pa danes sklical nove volitve za „potrditev“ vodstva, bi mandat trajal štiri leta in mu dal močno besedo tudi glede predsedniške kandidature leta 2003. Njegov povratek na oblast, o katerem sanja, odkar je zapustil predsedniški prestol, se na ta način vedno bolj zapleta.

Slovinci v Argentini

Občni zbor Zedinjene Slovenije

Nadaljujemo z objavo poročila šolskega referenta

Šola škofa B. Jegliča — Slovenska hiša, Buenos Aires

“A-B-C PO SLOVENSKO” Tečaj za špansko govoreče otroke

Voditeljica šole: Marjana Batagelj, učiteljice: Ingrid Ahlin, Cecilija Grbec, Pavla Grbec, Nevenka Jelenc, Cecilija Jelenc, Lučka Mehle, Karla Skvarča, Marjeta Stariha. Za odrasle: Marjeta Hostnik.

Za odbor staršev: Metka Trpin Zafr.

Šola župnika Jakoba Aljaža — Bariloche „A-B-C PO SLOVENSKO”

Tečaj za špansko govoreče otroke

Voditeljice šole: Marija Eiletz, učiteljice: Terezka Marn Žužek, Astrid Mežnar Rezelj, Marija Osojnik López, Mihaela Jerman.

Šola sv. Cirila in Metoda — Mendoza

Tečaj za špansko govoreče otroke

Voditeljica šole: Nežka Bajda Bellandi.

HVALEŽEN SPOMIN

V preteklem letu so zapustili zemeljsko življenje trije sodelavci naših šol.

Maks Borštnik, učitelj, ki je vse življenje poučeval materni jezik z režiranjem iger, zlasti v Rožmanovi šoli.

France Pernišek, od vsega začetka javni delavec v naši skupnosti in sodelavec počitniške kolonije, kjer je navduševal šolarje k zvestobi slovenskemu jeziku in jim prikazoval in razlagal zgodovino in lepote Slovenije.

Doraščajočemu rodu skoraj nepoznani nas zapuščajo tihi delavci, ki so pol stoletja z delom polnim ljubezni gradili slovenski čudež v Argentini. Aprila je Bog poklical k sebi Zdenko Gornik. Gospodična Zdenka smo ji rekli. Vse življenje je delala za našo skupnost. Slovenskim šolam je posvetila veliko časa in pozornosti.

Bog naj jim bo pravičen sodnik!

Šolski referat ali odsek povezuje vse naše osnovne šole, ima mesečne seje, ki se jih redno „100%“ udeležujejo voditeljice ali njih namestnice in prelat Jože Škerbec, po potrebi tudi izredne. Za koordinacijo obiskov gospe Logarjeve in ge. Dragice Motik se je udeležil sej, na katerih smo to razpravljali, predsednik ZS Tone Mizerit, ravnateljica Srednješolskega tečaja prof. Neda Vesel Dolenc in prof. Metka Mizerit.

S šolama v Bariločah in v Mendosi smo v stiku in jima posredujemo učne pripomočke.

Delo in življenje naših šol je tesno povezano z dušnim pastirstvom. Prisotnost delegata in kateheta Jožeta Škerbca na naših sejah je nam v oporo. Ta povezanost se izraža na vseh naših srečanjih, romanjih, prvem sv. obhajilu in koloniji. Poleg verouka, ki ga posredujejo kateheti, darujejo vsak mesec zadnjo soboto v mesecu sv. mašo s pripravo na spoved in sv. obhajilo.

SREČANJA V SLOVENSKI HIŠI

4. julija: Alojzijevo proslava.

Po sveti maši smo se z molitvijo, besedo in pesmijo poklonili žrtvam vojne in revolucije posebno po vojni pobitim domobrancem. Odrsko predstavo „Pet pepelk“ Žarka Petana je pripravila Baragova šola. Med nami smo pozdravili veleposlanika RS dr. Janeza Žgajnarja in gospo.

21. avgusta: srečanje s kardinalom dr. Alojzijem Ambrožičem

Po sprejemu na dvorišču je kardinal daroval sv. mašo z duhovno mislijo. V dvorani pa je na častnem mestu med predsednikom Tonetom Mizeritom in delegatom Jožetom Škerbcom prisostvoval akademiji. Nastopili so otroci vseh šol z deklamacijami in petjem. Povezavo programa je pripravila Nadica Kopač Groharjeva in ga tudi vodila.

1.marca: prireditev ob začetku šolskega leta:

POLETNI ODMEVI

Počitniški dnevi v San Justu

Kakor vsako leto v poletnem počitniškem času, so se tudi letos zbirali otroci šole Franceta Balantiča v Našem domu pod vodstvom Danice Malovrh. Namen teh dni je, da počitek ne bi bil samo brezdeležje, ampak le sprememba, kjer bi si vzeli čas za ustvarjanje; z mislijo, s srcem in rokami. Za vsem tem pa stoji tudi vzgojna misel, ki mlade spodbuja pri vztrajanju, urejenosti, potrpežljivostjo, odprtosti do bližnjega, ljubezni do Boga... Seveda je zastavljen tudi cilj, da bi slovenski jezik bil tisti, ki bi bogatil medsebojni pogovor.

V takem vzdušju so se otroci, ki jih je bilo kar 90, zbirali ob sredah in občasno tudi ob sobotah dopoldne za ročna dela. Ob sredah popoldan, če je vreme dopustilo, so se skupaj vozili na Našo domačijo, kjer so se igrali in uživali v bazenu, ki jim je bil na razpolago.

Po sveti maši, ki jo je daroval prelat Jože Škerbec, smo v dvorani prisostvovali igri Mirka Kunčiča „Cmoček Poskokec“ v izvedbi šolske skupnosti Slomškove šole. Igro je režiral dr. Štefan Godec.

V predverju in v dvorani so navzoči lahko ogledali razstavo ročnih del in fotografij iz letošnje kolonije.

Priprava in izvedba odrskih nastopov so sad dela učiteljev, staršev in učencev. Številna udeležba staršev je znak njihove povezanosti s sobotnimi šolami.

Delo se je izvedlo v šestih skupinah, ki so jih vodile različne manice, učiteljice in tudi druge gospe. Od teh so bile nekatere stalne, druge pa so hodile na pomoč in to posebno še pri skupinah najmlajših. Skupaj je delalo kar 25 oseb.

Tako so nastala ročna dela, ki so bila razstavljena od 2. do 9. aprila, med katerimi so bile: lične škatlice s sladolednimi paličicami, podstavki za toplo hrano, lončki za svinčnike, lične papirnate šatulje, božična drevesa, angelčki v okvirjih, barvane in zrezane jaslice iz lesa in postavljene v hlevčkih, vezeni prtički s križci. Z barvanjem na blago so bile narejene spalne srajce, rjuhe, slike, prti. Na les pobarvane cvetlične škatle, skrinje v obliki velikih knjig, šahovnice na mizah, omarice-hišice za zgoščenke, steklene vazice, božični okraski, itd.

Vse to delo je bilo mogoče storiti s pomočjo skritih in javnih sodelavcev, ki pridejo na pomoč, da se taka dela z mladimi ljudmi dovršijo. Važno je poudariti sodelavce, ki so darovali veliko svojega časa pri izdelavi lesa in ti so France Bidovec in Marjan Grilj, Tone Oblak pa je podaril les in pripravil prostor za razstavo.

Ko smo starši ogledovali tako razstavo, smo si kar težko predstavljali, da iz otroških rok nastane toliko lepega. V glavnem pa moramo poudariti, da kjer je ljubezen do naših otrok, kjer je odprto srce in solidarnost, pa poštenost in dobrotne roke, da nudijo zavetje in pomoč, tam je tudi božji blagoslov.

Franci Draksler

DR. PETER URBANC, TORONTO

(1)

BERMANOV DOSJE

Prof. A. Bajt, Ljubljana 1999

Ta Bajtova knjiga je doma zbudila ogromno zanimanje. Kljub visoki ceni 14.000 SIT, 1200 strani! je bila takoj razprodana. Vsebinsko pokriva revolucijo, državljansko vojno, konfrontacijo med četniki in partizani, KPJ, KPS in našo opozicijo. Vsebuje obširni opis Bajtovih doživljanj med revolucijo in po njej.

Bajtova ocena partije: „S tem, da je izkoristila osvobodilni boj za revolucijo, je zagrešila nad slovenskim narodom najhujši zločin...za vse kraje in čase“ (str.11). Bajt je tu premalo precizen, revolucija sama na sebi ni zločin, pod gotovimi pogoji je celo opravičena. Revolucija 1941-45 je bila zločin, ker socialni pogoji niso bili neznosni, ker je cena žrtve bila previsoka, ker ni prinesla izboljšanja, ampak ravno nasprotno!

„Partija je organizirala obsežen protiokupatorski boj, s tisoči sodelavcev, s tem nas naj bi uvrstila med demokratične sile sveta“ (str.11). Ni povsem točno: NOB je bil v glavnem v deklamacijah in propagandi. Nekaj akcij, ki so imeli videz NOB, so dejansko primarno služile revoluciji z namenom ustvariti v Sloveniji politični administrativni vakuum.

Drži piščeva trditev (str.11), da smo se z vojno od 6. aprila 1941. postavili na stran zaveznikov. Noben dodaten upor proti okupatorju ni bil imperativen! Povsem dezinformiran je pisec, ko pravi da je Simovičev puč povzročil 4 tedensko zamudo nemškega napada na Sovjetijo. Nemški dokumenti, Vauhnikovi memoarji poudarjajo: a) napad na SZ je bil načrtovan za 31. maja 1941 in b) 22 dnevna zamuda je bila povzročena, ker nemška letališča blizu fronte niso bila pripravljena! Nemci so pregrupirali potrebne motorizirane divizije letalstva z Balkana že sredi maja 1941.

Poznano dejstvo sodelovanja Italijanov s KPS potrjuje Bajtovo pričevanje: „Oče (višji železniški uradnik o.p.) mi je pripovedoval, kako je vozil iz Novega mesta v Stražo polne vagone orožja, ki so ga prevzemali partizani“. (1) str. 281

Najbolj porazno dejstvo fikcije NOB je Kardeljevo pismo Titu od 2.VIII. 1941 „Za krepitev partizanskih odredov služijo okupatorska požiganja vasi in maščevanja nad civilisti. Pred terorjem bežijo v hribe. Represalije je treba preprosto izzvati“. str.404

In še: „V vojni se ne smemo bati uničenja celih vasi. Teror bo brezpogojno privedel do oborožene akcije. Nesmiselno bi bilo čakati na milost zavojevalca, da požge kakšno vas. Če hočemo pomnožiti partizanske vrste, jih moramo požgati kar sami.“ (2) str. 405

Str. 453: Bajt potrjuje dejstvo prisotnosti britanske topniške enote, 3000 vojakov, oktobra 1944 v Bileči v Dalmaciji. Tito je zahteval umik te enote v Italijo. Dodajmo dejstvo, da so 23. septembra 1944 onemogočili delo zavezniških komandosov, vojaških misij. (3)

V knjigi so podane podrobnosti o pogajanju (Djilas, Velebit!) z Nemci na str. 496. Glavni namen pogajanj je bilo premirje, da bi partizani mogli v miru obračunati z četniki. Pisec ne podaja podrobnosti množičnih partizanskih dogovorov z Italijani za Ljubljansko pokrajino, desetine lokalnih dogovorov na Gorenjskem in najpomembnejšega dogovora, ki je veljal za celotno Primorsko od 11. julija 1944 do samega konca vojne!

Kako so varali zaveznike: po Macleanovi (4) oceni je imel Tito 26 divizij z 220.000 borci, od tega v Sloveniji kar 60.000 (dejansko nikdar več kot 6000! o.p.) Nemci so bili vezani v Jugoslaviji s 23 divizijami, Stalin je to znižal na 8 divizij. Dejansko so Nemci po maju 1941 imeli 7 manjvrednih divizij, to je toliko kot Danska brez partizanov! Str. 558

Protiokupatorski boj v NOB pisec podrobno popiše in komentira: „To je bil en sam beg pred eno nemško italijansko ofenzivo do druge“ str. 562. V celi knjigi ni navedena ena sama akcija partizanov, ki bi se lahko smatrala kot čista NOB, to je ob zmernih izgubah primerno oslabiti sovražno vojno silo.

Važno je citiranje Kardelja na četrtem partijskem tečaju pozimi 1944: „Mi priznavamo in celo poudarjamo, da smo pričeli z oboroženo akcijo šele ob napadu Nemčije na SZ, prej ni bilo ukaza, temveč le, ker so bili podani objektivni pogoji za oboroženi upor“ (str. 809). Ni lepšega dokaza, da ni bilo upora ali vstaje in da je šlo v bistvu za pomoč SZ!.

Nadaljevanje prihodnjic

Opombe:

(1) To dejstvo dokazuje dvojje: a) kolaboracija z Italijani; b) zanika NOB proti Italijanom. Predaja orožja je nedvomno obsegala jamstva, da ne bo uporabljeno proti Italiji.

(2) V Sloveniji so to taktiko KPS, NOB, partizani uporabili masovno. Primeri Dražgoše, Hinje, Žvirče, Preserje, itd.

(3) Neizpodbitni dokaz, da osvoboditev ob prisotnosti zaveznikov ni bila zaželena, ker bi mogla ovirati triumf revolucije, primarni cilj KP.

(4) Po vojni je za „usluge“ dobil od SFRJ vilo v Dalmaciji.

Gospodarski vestnik

Slovenske-latinskoameriške trgovske zbornice

Kdaj bomo začeli rasti?

Že dolgo časa ekonomisti zaskrbljeno gledajo na razvoj argentinskega gospodarstva. Občasni ukrepi, kot zadnji koraki, ki jih je vlada podvzela te dni (glej članek „Iz življenja v Argentini“) le nekoliko pomirijo duhove, a ne vzbujajo optimizma.

Če obrnemo pogled nekoliko nazaj, lahko ugotovimo, da se je razumevanje stvarnosti v zadnjem desetletju popolnoma spremenilo. Nekdaj je imela krivdno za vse težave inflacija. To pa so povzročala deficitna državna podjetja. Zato si je bivši predsednik Menem politično zagotovil dolga leta mirne in neomajne oblasti, ker je zbil inflacijo, z zakonom konvertibilnosti postavil peso 1 : 1 proti dolarju in privatiziral državna podjetja.

Seveda s tem niso popolnoma soglašali ekonomisti, ki so trdili, da je inflacija kot vročina pri bolniku le simptom, znak bolezni, a ne bolezen sama. Vročino je treba zbiti, a s tem se bolniku še ne bo vrnilo zdravje. Pokazalo se je, da so imeli prav. Dolgoletna stabilizacija ni prinesla rešitve gospodarstvu in državi. Kje pa je krivda, je vprašanje, katerega odgovor je predolg.

Danes je pogled drugačen. Vedno močnejši postajajo glasovi, ki trdijo, da imajo posamezne socialne in gospodarske težave kot so revščina, brezposelnost, zastoj podjetij in tudi davčna nabirka skupni imenovalec: država gospodarsko ne raste. Ni investicij, ni razvoja, ni zaslužka, ni delovnih mest in zato tudi ni davčne nabirke.

Seveda je vse to povedano v grobih potezah. Za popolno razumevanje položaja je potrebno, da poudarimo še nekatere druge važne činitelje, predvsem zunanji dolg, ki je rakava rana na telesu argentinskega gospodarstva, saj gre letno le v plačevanje obresti kar 15 milijard dolarjev.

Glavno vprašanje, ki si ga trenutno stavijo ekonomisti, je ta, kolikšna bo letos in odslej naprej gospodarska rast. Tudi kar

se rasti tiče, niso vsa področja enaka. Poljedelstvo in živinoreja prestajajo ugoden trenutek, kar se tiče pridelka. Čeprav je „polje“ v kritičnem finančnem položaju, za letos napovedujejo rekordno žetev in sevedan rekorden izvoz, istočasno ko rastejo mednarodne cene tem pridelkom. Glede živinoreje so prav te dni v Parizu uradno razglasili Argentino kot državo brez aftose, kar predstavlja nove možnosti v višini deset tisoč ton za izvoz mesa. Mednarodne cene jeklu krepko rastejo.

Za rast je seveda tudi važno, da so državni računi v redu. To skuša storiti vlada z zadnjimi ukrepi. A ti ukrepi so vsaj v določeni meri recezivni. Državni uslužbenci bodo imeli manj denarja in bodo manj potrošili, podjetja manj prodala, se manj razvila ter investirala, država prejela manj za davke na dodano vrednost (IVA)...

To pomeni, da bosta rast in razvoj bistveno odvisna od izvoza, ki pa je omejen zaradi visoke domače valute. Vendar bo izvoz rasel in istočasno rasla država. Na začetku leta so razne ustanove in organizacije napovedovale krepko rast. Sedaj so se te napovedi nekoliko poslabšale. A vseeno se sučejo med najnižjo 2,5% (Fundacion Mediterranea, povezana z bivšim ministrom Cavallo) in 4% (Investicijska banka MBA). Nekje vmes, z napovedjo 3% rasti najdemo znanega ekonomista Roberta Alemana. Vendar tudi v tem ni položaj enak na vseh področjih, saj na primer napovedujejo 30% rasti v avtomobilski industriji in padec 28% v gradnji. In ker je prav gradnja tista, ki zaposluje največ delovne sile, problema brezposelnosti letos še ne bomo rešili.

Kaj lahko torej povzamemo kot zaključek? Letos bomo vendar začeli rasti. Res je, da zelo malo. A vsaj majhna lučka upanja je zažarela v tem temnem rovu argentinskega gospodarstva.

-e. -t.

Srečanje slovenskih znanstvenikov in raziskovalcev

Slovinci imamo v tujini in zamejstvu izjemen umski potencial znanstvenikov, univerzitetnih profesorjev in akademikov. Povezati jih med sabo in z ustanovami v Sloveniji in po svetu je izjemnega pomena. Ta cilj si je zastavil Svetovni slovenski kongres, ki zanje pripravlja prvo srečanje in sicer na Bledu od 28. do 30. septembra. Organizacija načrtovanega dogodka je nadaljevanje podobnih srečanj, ki jih je v zadnjih dveh letih priredil Svetovni slovenski kongres: dve srečanja zdravnikov-rojakov in srečanja gospodarstvenikov-rojakov. Letošnje srečanje znanstvenikov-rojakov bo priložnost za vzpostavitev trajnega sodelovanja med znanstveniki iz domovine in znanstveniki iz diaspore.

Cilji kongresa so: vzpostavljanje stikov in ugotovitev, kdo je kdo med rojaki na področju znanosti in akademskega delovanja v tujini; pokazati na odlike in izjemne uspehe naših rojakov v svetu in doma; kongresi naj bi postali vsakoletni in tradicionalni. Srečanja naj bi postala forum, kjer bi znanstveniki in raziskovalci vseh zvrsti in področij raziskovalnega dela odmevno in z vso svojo avtoriteto razpravljali o razvoju Slovenije v širšem smislu (poleg znanstveno-tehnološkega razvoja in razvoja posameznih ved tudi o povezavi znanosti z gospodarstvom in družbo, o razvoju države, o vrednotah družbe, o vzgoji in izobraževanju, okolju in kakovosti bivanja).

Kongres bo priložnost za razmislek, kako omogočiti rojakom, da se bodo kot znanstveniki sistematično vključevali v raziskovalno delo in visokošolsko pedagoško dejavnost, pa tudi, kako pospešiti medsebojne izmenjave raziskovalcev, asistentov, profesorjev in študentov.

Vodstvo Svetovnega slovenskega kongresa naproša vse, da po svojih močeh nagovorite svoje znance, prijatelje, rojake — znanstvenike, raziskovalce in univerzitetne profesorje, da se udeležijo našega srečanja in da aktivno sodelujejo s prispevki v

obliki tematskih predavanj, krajših diskusij in s predstavitvami s posterji.

Kongres bo potekal v petih tematskih sklopih. Vsak sklop se bo pričel z dvema uvodnima predavanjema (30 min), sledila pa bo diskusija ob okrogli mizi, kjer bodo prijavljeni avtorji lahko predstavili svoje misli s krajšimi prispevki (10 min).

Nekaj predlogov za tematske sklope: kako pospešiti nadaljnje sodelovanje vseh slovenskih znanstvenikov; kako vključiti slovenski znanstveni potencial iz tujine kot zalogo znanja za Slovenijo; stanje in trendi znanosti v svetu in domovini v luči globalizacije; etika v znanosti doma in v tujini; kakšna naj bo vloga Slovenske akademije znanosti in umetnosti v odnosu do slovenskih znanstvenikov v tujini; kako povečati število štipendij za študij v tujini in kako izboljšati pogoje za vrnitev diplomantov.

Pri okroglih mizah pa se bodo lahko razpravljale razne snovi, kot na primer problematika vključevanja znanstvenikov in visokošolskih učiteljev iz diaspore v znanstveno-raziskovalno in pedagoško delo v domovini ter prispevek umskega potenciala iz diaspore; prioritete smeri razvoja slovenske znanosti in raziskovalnega dela (bazične in aplikativne raziskave) glede na strategijo gospodarskega in obrambnega koncepta Slovenije; ali znamo ceniti svojo intelektualno lastnino (ustvarjanje potencialov, inovacije); trendi razvoja in razmerje med osnovnimi in aplikativnimi raziskavami, prenos znanja v industrijo, povezave univerze z industrijo; organizacija znanstveno-raziskovalnega dela v Sloveniji; študentska problematika; primerjava univerzitetnega študija doma in v tujini.

Za podrobnejše informacije in prijave se interesenti lahko obrnejo na sedež Svetovnega slovenskega kongresa, Cankarjeva 1/IV, 1000 Ljubljana, Slovenija; tel: +386 61 125-24-40; e-mail: ssk.up@eunet.si ali na domačo stran kongresa:

<http://www.ssk-krs.si>

MAJOR JOŽE FRANC NOVAK

V MIROVNEM POSLANSTVU (5)

Bataljone niso premikali kot nas. Ti so bili nastavljeni v enem kraju leto dni in še več. Z ozirom na vprašanje se je nekaj takega že zgodilo, predno sem jaz prišel leta 1992. Kot je bilo objavljeno v časopisih, je bilo to v bližini Banje Luke v Bosni, mesto Jajce, kjer je bil nastavljen bataljon iz Kenije. Kot sem preje omenil, so ljudje imeli v začetku zelo dobre stike z mirovniki ali „plavci“, kot so jih tam klicali, ker so od njih dobivali pomoč, hrano, zdravila itd. Lepega dne pa se je neka mati zatekla k poveljniku Bosanske Armije (BIHA) in potožila, da je njena hčerka rodila „zamorčka“. V teku enega tedna je prišlo povelje iz Zagreba, kjer se je nahajal višji poveljnik UNPROFORja, naj se ves bataljon, 650 vojakov, vrne nazaj v Kenijo. V pravilih je jasno napisano, da je prepovedan stik z ljudmi, ki so na poslu v okviru OZN, še posebej pa z lokalnimi ljudmi, če ni bilo izrecno ukazano. To je držalo tudi za vsako prepeljevanje civilistov ali vojakov različnih strani v avtomobilskih OZN, ali druge vrste prevozov, če jih humanitarne komisije niso odobrile. Kdor se tega ni držal, je bil strogo kaznovan in poslan nazaj domov (repatriado). Kjer sem bil jaz nastavljen, so pa prihajali domačini in nam ponujali velike vsote denarja, da bi prepeljali sorodnike s srbske na hrvaško stran, ker so se bali za njihova življenja. Ker pa je to bilo proti vsem pravilom, smo jih

pošiljali h komisarju za humanitarne zadeve, ki je deloval v Medžugorju, naj on razreši situacijo, saj je bil za to postavljen (bil je po narodnosti Jud). Ljudje bi dali vse, da si rešijo življenje ali pa da se rešijo vojske in grede drugam. - Neki argentinski poročnik, nastavljen v Daruvarju na Hrvaškem, se je zaljubil v Hrvatice, ki je delala v pekarni in po končani nalogi se je vrnil z njo v Argentino in tukaj sta se poročila. V času, ko sem jaz služil, je bil podoben slučaj s tremi argentinskimi podoficirji. Koliko podobnih primerov iz drugih narodnosti je še bilo, pa ne bi vedel povedati.

V enem letu, ko si bil na Balkanu, si spoznal tam živeče narode: Srbe, Hrvatice, Makedonce in muslimanske Bosance. Kako bi jih karakteriziral?

V tem oziru mogoče ne toliko po polti, ker so ljudje kavkaške rase kot mi. Lažje po oblačenju ali običajih, ki jih ti ljudje imajo. V Bosni bi muslimane razlikoval po tem, da so hodili v mošeje in bili na splošno zelo skromno oblečeni, nekateri še v narodnih nošah, žene v širokih hlačah, zavezanih v gležnju in barvaste rute na glavi, možje pa v večini z majhnimi črnimi klobučki kot skodelice na glavi ali pa z baretkami, kot Baski v Španiji. Večina nosi bele srajce in črne telovnike. Hrvaški Bosanci in Hrvati pa približno enako kot v Sloveniji, a ne tako

kvalitetno. Najbolj različni so bili pa Srbi in Črnogorci. V notranjosti dežele so bili bolj temne polti zaradi sonca, z bolj oglatimi obrazi in precej splošno pri možeh dolge brade (žene pa hodijo z neobritimi bradami in brkami). Na splošno imajo ljudje veliko las in bradavic po obrazu in ko se nasmehnejo, sem opazil z zlatom popravljene zobe (kakor tukajšnji Bolivijanci). Makedonija je bila največja država v stari Jugoslaviji, tam so pa v večini pravoslavni in muslimani. Veliko je Turkov, Albancev in Bolgarov; Srbov skoraj ni. To je bolj revna država, če ne najrevnejša iz nekdanje države. V Skopju, Ohridu in v drugih mestih, se ljudje oblačijo normalno kot drugod. Po vaseh in splošno v notranjosti so pa raznovrstne noše, nekatere zelo podobne bosanskim muslimanom, drugi nekoliko mešano, kot cigani, ki jih tukaj vidimo. Večina, skoraj bi zagotovo 90 % ljudi, kadi ali pa žveči tobak in tu ni razlike med moškimi in ženskami. Makedonci turškega ali albanskega rodu se večinoma oblačijo v črno in nosijo tudi zavito glavo v črni ali beli turban ali pa klobuček kot „lonček“ s cofkom ob strani, kratke brade in vedno oblečeni v suknje, bodisi dolgo ali kratko, pozimi in poleti.

Ali so bosanski muslimani poseben narod?

Se imajo za poseben narod, so pa zgolj mešanica Hrvatov, Srbov, morebiti še Turkov; seveda tam tega ne priznajo. Naš tolmač, po rodu Hrvat, je bil rojen v Sarajevu in je pravil, da je Hrvat, ne pa Bosanec in Srbi pravijo prav isto. Samo tisti, ki so

muslimanske vere (morebiti hrvaškega ali srbskega rodu), ki ne spadajo ne k enim ne k drugim, pa pravijo: „mi smo Bosanci in volimo Herceg Bosno“. Bolj kot po narodnosti, bi jih razlikoval po veri: katoličani, pravoslavni in muslimani. Tam so res čudne vrste ljudje, nikoli ti ne odgovore, kar jih vprašaš, pač pa kar se njim najbolj splača.

Iz časov turških vpadov v Slovenijo in sosednje dežele je znano, da je bilo odpeljano veliko otrok in žena v Bosno in morda še dalje, v Turčijo. Sledi vse te krvi bi se morale nujno opaziti tudi pri današnjih muslimanskih Bosancih. Kaj sodiš o tem?

Zato pravim, da je ta kri lahko hrvaška, slovenska, srbska itd, razliko so oni sami napravili enostransko, samo z religijo, drugo so pa s časom pozabili ali z interesom zamolčali in tako nase povzeli narodnost, kot sem omenil v prejšnjem odgovoru. Kot veste, pred 400 in več leti, so ti ljudje povzeli muslimansko vero zaradi interesa ali prisile. Seveda, objavljeno jim je bilo, da bodo zato lastniki zemlje, ne bodo več plačevali davkov in izbrali so si bolj „prijetno vero“. Prav zaradi tega, kar so predniki Turkov počeli tisti čas v teh krajih, (med tem so tudi odpeljali slovanske ljudi) se sedaj vidi na ljudeh v Bosni in v Turčiji, da imajo svetlejšo oči in čisto srednjeevropske poteze. To je slovanska kri, ki se je zmešala s turško in je spremenila tisočletno temno polto in črnolaso turško raso.

Nadaljevanje prihodnjič

Novice iz Slovenije

Z AVTOM NA VLAK

V prvih štirih mesecih se je z avtovlakom Slovenskih železnic, ki je decembra lani začel voziti skozi Bohinjski predor med Bohinjsko Bistrico, Podbrdom in Mostom na Soči, prepeljalo 4360 vozil z 10.993 potniki, od tega samo v aprilu 1312 vozil s 3655 potniki. Na avtovlak, ki vozi skozi skoraj 6,5 kilometra dolg predor, je mogoče naložiti osebne avtomobile, avtodome, kombije ali poltovornjake, pa tudi bi-valne prikolice ali čolne.

NAJBOLJŠI MATEMATIKI

V Novem mestu se je 44. matematičnega tekmovanja, ki je potekalo 13. in 14. maja, udeležilo 161 dijakov iz 42 srednjih šol in gimnazij. Najboljšim so podelili nagrade, na podlagi rezultatov izbirnih testov iz državnega tekmovanja pa je komisija izbrala tudi ekipo šestih, ki bo Slovenijo zastopala na mednarodni matematični olimpiadi julija v Južni Koreji.

STARI MOTOCIKLI

V sklopu občinskega praznika kot spomin na podelitev tržaških pravic leta 1868, se je na Vranskem pričela mednarodna histrostrna dirka starodobnih motociklov za „Pokal Ludviga Stariča - Letečega kranjca“. Tekmovanje je potekalo na predvojnih motociklih od leta 1945, povojnih motociklih od leta 1946 do 1968, prikoličarjih ter na 50-kubičnih Tomosovih dirkalnikih. Letošnje tekme se je poleg domačih tekmovalcev udeležilo tudi precejšnje število motociklistov iz Avstrije, Italije, Švice in Nemčije.

PREDSTAVA DRAME DRAGA JANČARJA

V Drami Slovenskega narodnega gledališča v Mariboru je bilo premierno uprizorjeno delo Draga Jančarja Zalezujoč Godota. Kakor je pred premiero dejal režiser Vinko Moederndorfer, je skrivnost te Jančarjeve predstave, ki sodi med njegove največje mojstrovine, v njeni večni aktualnosti in v jasno ter zanimivo profiliranih dramskih značajih. V vlogi Francla je nastopil Vlado Novak, v vlogi Jožefa Kristijan Ostanek, Felicito je zaigrala Alenka Cilenšek.

Slovenija in šport

USPEHI SLOVENSkih PLAVALCEV

V Atenah se je končal mednarodni plavalni miting Akropolis, na katerem se je z dvema zmagama in drugim mestom izkazal plavec Aleš Aberšek. Aberšek je zmagal na 100 m delfin in z izidom 54,81 sekunde le za stotinko zgrešil državni rekord Petra Mankoča. Potem se je s 3. mestom na 200 m prsno izkazala še plavalka Lidija Breznikar (2:36,41). Oba sta na tekmi v Atenah izpolnila tudi normo za nastop na evropskem prvenstvu v Helsinkih.

Slovenski plavalci iz Kamnika, Raven in Radovljice so nastopili na mitingu v avstrijskem Wolfsbergu. Najbolj se je izkazal Radovljčan Andrej Pirc, ki je zmagal na 100 m prosto (56,07) in 100 m delfin (1:00,51), na 100 m hrbtno pa je bil drugi (1:04,76). Kamničan Luka Prodnic pa je zmagal na 50 m delfin (27,23) in bil 2. na 50 m prosto (26,09). Slovenci so dosegli še štiri uvrstitve na stopničke. Ravenčan Simon Trnšek je bil 2. na 50 m prsno (34,71), v isti disciplini je bil njegov klubski kolega Damir Dugonjič 3. (35,66), tretji pa sta bili tudi Kamničanki Tina Alpner na 50 m delfin (33,93) in Petra Jeras na 50 m prosto (30,04).

ZLATA BRADLJA

Zlata medalja Mitje Petkovška na brad-

PREŠEREN NA RUSKEM

V Ruski državni biblioteki v Moskvi so odprli prvo razstavo o Prešernu. Ob 200-letnici pesnikovega rojstva so na ogled izdaje Prešernovih pesmi v slovenskem in ruskem jeziku.

SLOVENSki KARITAS POMAGA ODVISNIKOM

Na Razborju pod Lisco v občini Sevnica bo Karitas predvidoma jeseni v prostorih tamkajšnje zapuščene osnovne šole odprl svojo tretjo komuno za pomoč odvisnikom. Pri omenjenemu projektu mu bodo pomagale posavske občine, Sevnica, Krško in Brežice, kluba Lions in Rotary.

PREŠERNU BODO POPRAVILI HIŠO

Ministrstvo za kulturo je na podlagi razpisa za izvirne rešitve in projekte Prešernovega leta - leta kulture odobrilo skupaj 61 projektov v vrednosti 121.358.000 SIT. Največji oziroma finančno najzahtevnejši je projekt obnove Prešernove hiše v Kranju. Druga največja postavka je razstava France Prešeren - originalni rokopisi v Narodnem muzeju Slovenije.

Z DOMAČO KARTICO NA TUJE

Slovenski trg je bogatejši za novo plačilno kartico American Express Magna, eno prvih slovenskih kartic, s katero lahko lastniki plačujejo tudi v tujini. Novo kartico sta skupaj izdali slovenska naftna družba Petrol in slovenska podružnica Atlas American Expressa, s kartico pa je mogoče plačevati v več kot 200 državah sveta ter na več kot 9000 prodajnih mestih v Sloveniji.

S PEVSKIH ODROV V DUNAJSKE UČILNICE

Mednarodno priznana slovenska mezosopranistka Marjana Lipovšek bo s 1. oktobrom prevzela mesto redne profesorice za petje in oratorij na dunajski Univerzi za glasbo. Marjana Lipovšek sodi med mednarodno uveljavljene operne in koncertne pevke. Za svoje delo je prejela več nagrad, leta 1988 tudi Prešernovo nagrado. Naziv komorne pevke so ji na Bavarskem podelili leta 1993, v Avstriji pa leta 1995.

Novomeški kapitelj se je že kmalu po ustanovitvi razvil v pomembno duhovno središče Dolenjske. Zlasti med prošti, to je predstojniki kapitlja, je bila vrsta izjemnih osebnosti, ki so mestu in njegovi širši okolici vtisnili neizbrisni pečat.

MLADI ODBOJKARJI - DRUGI

Slovenska mladinska odbojgarska reprezentanca (letnik 1981 in mlajši) si je na kvalifikacijskem turnirju na Slovaškem zagotovila mesto na evropskem prvenstvu, ki bo avgusta v Cataniji. V zadnjem nastopu je Slovenija sicer izgubila z Bolgarijo z 1:3, a v končnem seštevku vseeno osvojila eno od prvih dveh mest.

TUDI V ROKOMETU DOBRI

Slovenska mladinska rokometna reprezentanca je na kvalifikacijskem turnirju za nastop na evropskem prvenstvu dosegla tri zmage in se uvrstila na zaključni turnir. Na kvalifikacijskem turnirju v Helsinkih je naša reprezentanca premagala BiH s 34:26, Islandijo s 26:24 in Finsko s 25:13.

Pisali smo pred 50 leti...

SLAVNOSTNI SPREJEM G. HLADNIKA V LANUSU

V soboto, 27. maja se je kljub deževnemu vremenu pred kapelo sv. Jožefa zbralo veliko ljudi. Slovenski fantje so pritrkovali v zvoniku, argentinski verniki pa so v pozdrav novemu dušnemu pastirju pokali s topiči.

Pred cerkvenimi vrati je pozdravil g. Hladnika predsednik cerkvenega odbora. Poudaril je, da so že 14 let nestrno pričakovali tega trenutka. Župnik matične župnije sv. Tadeja v Lanúsu Francisco Altinier je g. Hladnika uvedel v nove posle, nato pa se je od njega poslovil še njegov dotedanji župnik pri sv. Rosi dr. Carboni. Vsem se je novi župnik g. Hladnik zahvalil, nato pa so se podali v cerkev k blagoslovu z Najsvetejšim. Po opravlilu je bil za vse goste pripravljen lunch.

Med prisotnimi verniki je bilo tudi veliko število novih in starih naseljencev Slovencev.

OBČNI ZBOR DRUŠTVA SLOVENCEV V MENDOZI

je imelo 30. aprila svoj prvi občni zbor. Vodil ga je predsednik ravn. Marko Bajuk. V svojem poročilu je društveni predsednik omenil delo, ki je bilo združeno s prihodom slovenskih naseljencev v Mendozo. Vsi uživajo zaradi svoje delavnosti dober ugled in

je po njih vedno povpraševanje. Veliko truda je bilo vloženo tudi v povezovanje slovenske skupnosti, ki se je v Mendozii lepo uveljavila s svojim pevskim zborom.

Med drugim so organizirali naslednje prireditve: Slavnostno akademijo ob obisku škofa Rožmana, božičnico, romanje v Luján v Mendozii, spominsko prireditev ob 10-letnici smrti g. Kastelica, predavanje dr. Jelenca s skioptičnimi slikami, branje pasijona in velikonočno procesijo. Izdali so 3 številke Društvenih poročil.

Blagajniško poročilo je podal tajnik prof. B. Bajuk, blagajniško France Štern, poročilo o pevskem zboru prof. B. Bajuk.

Novi odbor je sestavljen tako: predsednik ravn. Marko Bajuk, podpredsednik Pavel Božnar, tajnik Janez Majeršič, blagajnik Franc Štern, odborniki Stane Grebenc, Miha Grošelj, vodja pisarne prof. B. Bajuk, nadzorni odbor Jože Bajda, Ernest Hirschegger in Viktor Zarnik.

Nato so se poslovili še od odhajajočega dušnega pastirja jezuita g. Casermana.

PRIHOD NOVIH SLOVENCEV

V zadnjem času je prišlo zopet nekaj Slovencev v Argentino. Nekaj jih je prišlo z ladjo „Protea“, v nedeljo, 28. maja je pa dopotoval v Buenos Aires dekan g. Ciril Milavec.

Svobodna Slovenija, št. 22;
1. junija 1950

Slovenija moja dežela

500 let kolegiatnega kapitlja v Novem mestu

Novomeški kapitelj je bil ustanovljen ob koncu srednjega veka kot posledica želje skupine dolenjskih duhovnikov po prenovi cerkvene discipline. Ustanovitelji cesarja Friderik III. dne 27. aprila 1493 in Maksimilijan I. dne 16. oktobra 1509 ter papež Aleksander VI. dne 21. decembra 1494, so z ustanovnimi listinami novomeškemu kapitlju določili pravni status v Cerкви in državi in zamejili njihove pravice in dolžnosti.

Novomeški kapitelj se je že kmalu po ustanovitvi razvil v pomembno duhovno središče Dolenjske. Zlasti med prošti, to je predstojniki kapitlja, je bila vrsta izjemnih osebnosti, ki so mestu in njegovi širši okolici vtisnili neizbrisni pečat.

Ena velikih osebnosti med njimi je bil nedvomno Jurij Slatkonja (prošt od 1500-1522). Bil je izvrsten glasbenik in humanist, organizator in vodja dvorne kapele cesarja Maksimilijana I., ljubljanski prošt, pišanski in dunajski škof. V Novem mestu sicer ni deloval, je pa kapitlju pridobil grb zlatega konja na zelenomodrem polju.

Trajno je zgodovina novomeškega kapitlja povezana tudi z imenom prošta Polidorja de Montagnana (prošt od 1582 do 1604), ki je dal popraviti v požaru poškodovano proštijško cerkev in kapiteljsko poslopje, pridobil kapitlju znamenito Tintorettojevo sliko farnega patrona sv. Nikolaja, kanonikom pa zunanja znamenja njihovega dostojanstva (tim. almucijo, verjetno zunanja krznena halja). Francozi so sicer 1810 kapitelj ukinili, vendar ga je cesar Franc I. že leta 1819 obnovil. Tako se je sicer novomeški kapitelj, sicer v spremenjenih razmerah, ohranil vse do danes.

Osebnosti

Rojstvi: V New Yorku sta dobila hčerko, ki se imenuje **Amaranta**, Mario Di Bitetti in Danijela roj. Rode. V Banfieldu v družini Sergija Rodeta in Adriane roj. Olive-rio se je rodila hčerka **Victorija**.

Čestitamo!

Krsti: V cerkvi Marije Pomagaj je bila krščena v soboto, 27. maja, **Cynthia Marija Pregelj**, hčerka Karla in Monike roj. Svetlin; botra sta Stanko Pregelj in Milena Svetlin Štefe; krstil je g. Franci Cukjati.

V Moravčah je bila krščena v nedeljo,

28. maja, **Alenka Capuder**, hčerka Romana in Marjete roj. Javoršek; botra sta Jure Javoršek in Fani Capuder.

V nedeljo, 21. maja, je bil krščen v Ituzaingo **Gregor Martin Oblak**, sin Cirila in Metke roj. Magister; botra sta dr. Janez Pekoļj in Marija Oblak; krstil je dr. Lojze Kukovica.

Čestitamo!

Umrlji so: V Villa Dolores, Cordoba, **Franci Fašun** (79), v Olivosu **Andrej Jensenovec** (62), v San Martinu pa **Stane Zupančič** (75).

Naj počivajo v miru!

Žalni praznik spomina in pričevanja DOMOBRANSKA PROSLAVA

Nedelja, 4. junija 2000, ob 16. uri v Slovenski hiši.

- Koncelebrirana sv. maša
- Poklon pred spomenikom
- Odkritje nove spominske plošče ob 55-letnici poboja domobrancev
- Spominska akademija v dvorani

Govor: Franc Zorec

Odrski nastop: „Jaz sem vstajenje“. Besedilo: Martin Sušnik

ZEDINJENA SLOVENIJA

Correo Argentino
Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta N° 7211
Registro Nac. de la Propiedad
Intelectual N° 881153

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Propietario:
Asociación Civil Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
C1407GSR BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-11) 4636-0841
Telefax: (54-11) 4636-2421
e-mail: esloveniau@elsitio.net
e-mail: debeljak@pinos.com

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.
Uredniški odbor:
Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 60; pri pošiljanju po pošti
pa \$ 75; obmejne države Argentine 110 USA
dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.;
ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za
pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto
80 USA dol. za vse države.

Čeke na ime "Eslovenia Libre"

Stavljenje, oblikovanje in tisk:
TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires
Argentina - Tel.: 4307-1044 - Fax: 4307-1953
E-mail: vilko@ciudad.com.ar

Mali oglasi

ESTUDIO de AGRIMENSURA (Pcia. de Bs. As.)
ING. VLAHO - Tel.- 4755-8205 - Estado Parcelario -
Subdivisión - Unificación - Mensura - Usucapción

TURIZEM

Tel. 4441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva
hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 H. Yrigoyen 2742 - San Justo

ARHITEKTI

Arq. Carlos E. Kostka. Vivienda y comercio. Asesoramiento técnico en Capital y Provincia. Sarandí 148 Capital; Tel.Fax 4 224-3968.

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs — odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 4613-1300
Dr. Héctor Fabián Lo Faro (Miklič). Odvetnik. Vsak dan od 15 do 20 ure. Hipólito Yrigoyen 2548, 2° of. 4, San Justo. Tel. 4482-5624.

FOTOGRAF

Marko Vombergar - FOTO PREMIUM - Arieta 490 B1753AOJ Villa Luzuriaga - Tel.: 4650-9040 - Dom: 4659-2060 - http://www.foto.com.ar

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Azcuénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel/Fax: 4656-3653
Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Miha Gaser).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandezias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 4651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 4755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (ga. Milena Skale).

SLOGA — PODRUŽNICA CARAPACHAY Slovenski dom - Dra. Grierson 3837 - Uraduje vsako nedeljo od 11. do 13. ure (ga. Andrejka Papež Cordoba).

PORAVNAJTE NAROČNINO!

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

30. maja 2000

1 dolar 220,27 SIT tolarjev

1 marka 104,33 SIT tolarjev

100 lir 10,51 SIT tolarjev

Zvezni odbor SDO-SFZ

vabi vse rojake na

PRAZNOVANJE 50-LETNICE MLADINSKIH ORGANIZACIJ

v soboto, 17. junija, v Slovenski hiši

- 19.15 Zahvalna sveta maša
20.30 Akademija v dvorani škofa Rožmana
Slavnostni govor: Dominik Oblak
Režija: dr. Štefan Godec
Predstavitev brošure „Z veseljem in upanjem, v tretje tisočletje“.

Po akademiji zakuska in prosta zabava

SDS Argentina

sporoča,

da bo v soboto, 3. junija, ob 18. uri v Slomškovem domu v Ramos Mejiji
predstavitev zanimivega filma,

ki kaže kompletan prenos v živo:

1. izvolitev dr. Andreja Bajuka za predsednika vlade
2. potek ključnih debat v Državnem zboru
3. intervju predsednikom pomladnih strank in drugim poslancem

KOMU LETOŠNJI KRESNIK?

Petčlanska strokovna žirija pod vodstvom dr. Andreja Inkreta je objavila imena petih kandidatov, ki so prišli v ožji izbor za nagrado Kresnik. To nagrado podjetje Delo podeljuje avtorici ali avtorju najboljšega romana, izdanega v preteklem letu. V finale so se uvrstila dela Pasji tango Aleša Čara, Pardon, madame Borisa Jukiča, Petelinji zajtrk Ferija Lainščka, Slep potnik avtorja Dušana Merca in Grenki med Andreja Skubica. Žirija je letos morala pregledati kar 46 romanov domačih avtorjev z letnico 1999 in bo nagrajenca, desetega dobitnika kresnika doslej, izbrala in razglasila na kresni večer, 23. junija, na veliki prireditvi na Rožniku.

NOV KIRURŠKI POSEG

Na ljubljanski ortopedski kliniki so prvič zamenjali medvretenčno hrbtnično ploščico z umetno. V ZDA so doslej opravili le osem takšnih operacij, v svetu pa kakšnih 2000, največ na Nizozemskem.

PODJETNIK IZ SLOVENIJE IŠČE PARTNERJA

za proizvodnjo in prodajo produktov
za grafično industrijo.
Ponudbe na fax: 0049-6127-79559

NOVE KNJIGE V TRSTU

V Trstu so predstavili knjigi dnevnških zapisov: Iz dnevnika avtorja Vinka Ošlaka, ki je izšla pri založbi Mladika v Trstu in vsebuje dnevniške zapise 1979-1980, ter dnevnik Alojza Rebule z naslovom Ko proti jutru gre, ki je izšel pri Mohorjevi družbi v Celovcu in prinaša avtorjeve dnevniške zapise iz let 1982-1985. Rebulov dnevnik zajema slovensko kulturno in politično življenje na Tržaškem, v Sloveniji in drugod, kjer živijo Slovenci, Ošlakov dnevnik pa doživlja v zadnjem letu Titovega vladanja Jugoslaviji.

SOCIALNE PODPORE SLOGE

Sloga daje svojim članom s Karto Sloga sedem socialnih podpor: za rojstvo, ob poroki, ob končani uradni srednji šoli (po \$1.000.-). Prav tako ob končani višji šoli za ekonomske ali druge gospodarske stroke.

Podpora ob uradno priznani nesposobnosti za delo znaša \$ 2.000.-; prav tako ob smrti. Starostna podpora pripada članom, ki so izpolnili 75 let (nato vsakih pet let). Pravico do posmrtnine in invalidnine ima samo član, ki si je pridobil Karto Sloga pred izpolnjenim 65. letom. Za izplačilo podpor je potrebno, da se predloži uradno potrdilo v roku 6. mesecev.

IZPOLNIMO POGOJE PRAVOČASNO!

Vse informacije na tel.: 4656-6565

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

Obvestila

SOBOTA, 3. junija:

Srednješolski tečaj ima ob 15. v Slovenski hiši redni pouk. Ob 18.30 pa je sestanek staršev na razredni ravni.

NEDELJA, 4. junija:

Domobranska proslava ob 16. v Slovenski hiši.

SREDA, 7 junija:

Redni sestanek Zveze slovenskih mater in žena. On pol petih bo predaval Stane Snoj.

PROŠNJA

ZEDINJENA SLOVENIJA med drugimi dejavnostmi vsako leto pripravi našo skupno domobransko proslavo.

To je povezano z različnimi znatnimi stroški. Društvo nima izrednih dohodkov in ne prejema nikakršne podpore. Zato prosimo vse rojake, da se pri prostovoljnih prispevkih veličično odzovejo.